

SNS trots op 'die meiden in het bestuur'

Net zoals bij alle andere voetbalclubs was de rol van de vrouw er aanvankelijk vooral een van supporter en later ook wel van bardame, kantinejuf en gastvrouw. Inmiddels is SNS van dat geëffende pad afgeweken en hebben vrouwen nu ook een belangrijk aandeel in het bestuur van de voetbalclub uit Stad aan 't Haringvliet. Anders dan bij andere clubs nemen de vrouwelijke bestuursleden ook nog eens belangrijke posities in. Anneke Koppenaal, Henny van Asperen en Adri Arensman zijn namelijk respectievelijk voorzitter, secretaris en penningmeester.

Door Arie Bevaart

Stad aan 't Haringvliet — Het was een kwestie van nood breekt wet. Natuurlijk, sinds Ans Visser-Spee in '82 (tweede) secretaris werd was men in Stad aan 't Haringvliet gewend aan een vrouw in het bestuur, maar drie vrouwen en dan nog eens op sleutelposities ook.... In de hechte, besloten gemeenschap op Goeree-Overflakkee toonde men zich door gebrek aan mannelijke bestuurskandidaten echter lenig van geest. "Vrouwen aan het roer, schipbreuk op de loer", was niet van deze tijd, vond men. Nu Anneke Koppenaal, Henny van Asperen en Adri Arensman zich als aimabele en capabele bestuurders manifesteren, zijn ze zelfs trots op 'die meiden'.

Koppenaal werd als eerste gestrikt in het bestuur zitting te nemen. Nadat Diek Visser een jaar interim-voorzitter was geweest, werd zij begin 1997 preses. "Dat was in april '97, om precies te zijn," weet ze nog. "In die tijd kwam ik hier voor de gezelligheid op de club. Ik heb zelf geen tuin en als het mooi weer, was ging ik naar de voetbal voor de zon en om een patatje te halen."

Algauw werd Koppenaal aangeschoten door Loek van Broekhoven, samen met Diek Visser een van de vele gouden krachten op wie SNS nooit tevergeefs een beroep kan doen. "Het heeft de nodige hoofdbreken gekost voordat ik ja zei," gaat de 48-jarige preses verder. "Ik had namelijk niks met voetbal. Wel met besturen overigens. In Dirksland, waar ik vandaan kom, heb ik bij de gymvereniging in het bestuur gezeten, ik heb in het schoolbestuur gezeten en heb ook bestuurservaring als

voorzitter van de plaatselijke gymvereniging DOTO. Na een week kwam Loek bij me thuis en daarna ben ik op de club gaan praten en toen was het bingo."

Mannenwereld

Het was geen vooropgezet plan van Koppenaal en haar medebestuurders het aantal vrouwen in het bestuur te doen toenemen, maar het gebeurde gewoon. "Ik heb eerst de man van Adri gevraagd," verklaart Koppenaal. "Maar ja, die had het druk met zijn werk en met een cursus en via hem ben ik toen bij Adri terechtgekomen."

"In eerste instantie ben ik gevraagd als secretaris," haakt de 41-jarige Arensman, die ook bestuurlijke ervaring bij het plaatselijke DOTO had opgedaan, in. "Voor die functie was je minimaal twee avonden in de week kwijt. Daar heb ik toen voor gepast. Toen zeiden ze dat ze nog wel een andere functie voor me hadden. Ik ben toen penningmeester geworden. Het is voor mij een sport om geld binnen te krijgen voor de vereniging."

Henny van Asperen tenslotte, werd wel eerst tweede en later eerste secretaris. Vlak na Arensman in het bestuur gekomen, zorgde ze nu zo'n drie jaar geleden ervoor dat het dagelijks bestuur uit drie vrouwelijke 'musketiers' bestaat. "Ik heb er goed over moeten nadenken hoor," laat de 40-jarige Van Asperen weten.

"Van technische zaken heb ik bijvoorbeeld geen verstand en ik vind het toch vooral een mannenwereld. Het eerste jaar dacht ik dat ik het nooit zou redden, maar goed, je pikt dan toch dingen op. En je moet stevig in je schoenen staan he, want het bestuur is net zoals bij elke andere vereniging ook hier het pispaltje."

De vrouwen weten zich inmiddels moeiteloos staande te houden in de mannenwereld, ook al vinden medebestuurders van andere verenigingen het soms nog wel eens vreemd, een ontvangstcomité van louter vrouwen. "We hebben het een keer gehad dat een bestuurslid van een bezoekende vereniging binnen de kortste keren weer buiten was," aldus Koppenaal. "Hij voelde zich niet op zijn gemak. Vreemd hoor, want we praten echt niet over onze kinderen in de bestuurskamer, we praten gewoon over voetbalzaken."

Jaloers

Onder het voorzitterschap van Koppenaal, wiens 'roots' evenals die van Van Asperen en Arensman niet in Stad aan 't Haringvliet liggen, is het complex van SNS door renovatie en verbouwing weer 'als nieuw' geworden. "Een hoop eersteklassers kunnen jaloers zijn op wat we hier hebben staan," vindt Van Asperen. "Ja, als je ziet hoeveel man-en-vrouwkracht er voor nodig is geweest," onderbreekt Koppenaal, "dat is

niet niks geweest. Ik moet wel zeggen dat Diek Visser en Loek van Broekhoven daarbij de kar hebben getrokken."

Het bestuurlijke vrouwen-trojka zal waarschijnlijk ook nog de komende jaren het gezicht van SNS vormen. "Op 7 september is er een algemene ledenvergadering en alleen ik ben van ons drieën af-tredend," zegt Arensman. "Maar ik heb inmiddels besloten bij te tekenen. We zijn door de leden volkomen geaccepteerd hoor, maar ik denk dat ze diep in hun hart toch liever een man zien."

Een man wordt in Stad aan 't Haringvliet nu eenmaal eerder dan een vrouw met voetbal geassocieerd. "Als ik eerlijk ben, bestuur ik liever dan dat ik naar het voetbal kijk," deelt Koppenaal mede. "Ik vind besturen leuk, maar ik vind het ook leuk om naar een wedstrijd te kijken," haakt Arensman in. "Ik vind het ook allebei leuk," zegt Van Asperen. "Ik moet zeggen dat mijn hart bij de jeugd ligt."

Man of vrouw, de persoonlijke invulling van het bestuur doet er waarschijnlijk niet toe bij het verwezenlijken van hét sportieve doel van SNS: hogerop met de hoofdmacht. "Zoals bij elke andere vereniging is ook bij ons het streven erop gericht zo hoog mogelijk te spelen," sluit Koppenaal af. "Maar we vertikken het om te gaan betalen. Voor ons zijn alle leden even na, of je nu in het eerste elftal speelt of in de jeugd."

Ad
m:
Kc
He
As
(v.
m
de
he
Al
ve
ni
vo
se
zij
ge
st
Fo